

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3436/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Драган Давитков, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Врању Ржг 137/20 од 13.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Врању Ржг 137/20 од 13.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Врању Ржг 137/20 од 13.05.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању Р4.И 1342/19 од 20.02.2020. године, одбачен је приговор ради убрзања поступка у предмету Основног суда у Врању Ии 649/17 поднет од стране предлагача АА дана 20.12.2019. године.

Решењем Вишег суда у Врању Ржг 137/20 од 13.05.2020. године одбачена је жалба предлагача изјављена против решења Основног суда у Врању Р4.И 1342/19 од 20.02.2020. године, као недозвољена.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. и став 6. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13- УС, 74/13- УС, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је изјављена ревизија није дозвољена.

Предлагач је Основном суду у Врању поднела приговор ради убрзања поступка у предмету Ии 649/17, сматрајући да јој је повређено право на суђење у разумном року.

Основни суд у Врању је решењем Р4.И 1342/19 од 20.02.2020. године одбацио приговор предлагача са поуком да против наведеног решења није дозвољена жалба, а другостепени суд је побијаним решењем Ржг 137/20 од 13.05.2020. године одбацио жалбу предлагача као недозвољену.

Одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр.40/15) који је ступио на снагу 01.01.2016. године, регулисан је поступак који се води ради заштите права на суђење у разумном року. Одредбом члана 7. став 3. наведеног Закона прописано је да у поступку одлучивања о приговору усмена расправа се не одржава, а на остала питања сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Законом о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр.25/82,48/88, и“ Службени гласник РС“ бр. 46/95,18/2005,85/2015,45/2013, 55/2014, 6/2015,106/2015) чланом 27. став 2. прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-првним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

У конкретном случају не ради се о имовинскоправном спору већ о парничном поступку ради заштите права на суђење у разумном року, па како одредбама Закона о парничном поступку није прописана могућност изјављивања ревизије против правноснажног решења донетог у поступку по приговору ради убрзања поступка и утврђивања повреде права на суђење у разумном року, то ни ревизија није дозвољена.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије (члан 404.ЗПП) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији предлагача, с обзиром на то у овој врсти поступка, према члану 27. Закона о ванпарничном поступку, ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић